

Миливој Анђелковић

СИГНАЛИ МИЛЕНИЈУМСКЕ БУБЕ

Сваке Нове године, после дочека, покушам да у неколико реченица сажмем непоновљиву и драгоцену атмосферу опуштања и наде и да то, као мало оригиналнију честитку, пошаљем свима са којима одржавам стални или повремени контакт.

Последње године прошлог миленијума у то се укључила и “миленијумска буба” која је, уз моју честитку, разаслала и *сигнале* које ја нисам био спреман да распознам. Уз интерактивност између човека и електронике, односно другог, почело је суочавање и са Другим. Таман смо савладали природу, па електронику, а они су почели да демонстрирају своју моћ...

From: amika@verat.net
To: Reply All
Subject: Tebi i Tvojima...

Миленијумски поздрав и честитке за Нову годину и предстојеће празнике!

На београдском Тргу Републике Н.Г. је дочекана уз непрекидно, заглушујуће трештање петарди и прскалица свих врста, димне бомбе у колору и евергрин-цез, а потом музику групе Ортодокс Келт.

Пред поноћ су се чуле само експлозије и дисао мирис барута, а негде одгоре је на масу спуштено бар 10.000 шарених балона.

Велики дигитални сат на средини Трга је показивао: 31.12. 2000; ... 23.59. 58; ...3 С, а потом: 01.01. 1901...

Миленијумска буба се пробудила, ко ће да протумачи њене сигнале?

Срећна Нова година!

From: ivanbrkovic@.att.net
To: amika@verat.net
Subject: Buba se budi.

Миленијумска буба зна када почиње миленијум и зашто шаље своје сигнале, а не на нумеричку промену бројки

Уосталом и твој компјутер је из генерације оних паметнијих. Порука – честитка коју си ми послао носи занимљив датум – снимιο сам га за тебе:

From: amika@verat.net>
To: ivanbrkovic@.att.net>
Subject: Tebi i Tvojima...
Date: Tuesday, January 01, 1980 1:01 AM

Да, управо сам ушао у 1980. годину електронског времена. Шта то може да значи, питао сам се. Рачунар сам купио крајем 1995, пошто сам имао среће да се продавцу јавим дан-два после стицања шлепера са робом; сећам се да је једна соба била пуна рачунара, друга монитора, а у трећу ме нису пустили јер су већ оценили да за то, тамо, ма шта то било, немам ни пара, ни интересовања... Значи, произведен је током 1995, негде на Тајвану, па шверцерским каналима препловио / прелетео / провозао се преко добре половине Земљине кугле, много више него што сам ја до сада успео.

Година 1980. за њега значи темељито враћање. Где? У пренатално стање? Шта значи таква метаморфоза и порука? Опомена, али каква? И, по старој, доброј навици нисам реаговао, чекао сам да се догађаји разјасне. Крајем истог дана, рачунар је преузео иницијативу и обавестио ме да су време на сату на дну екрана и датум погрешни. “Хоћете ли да исправите: одмах – касније”.

Види ти ово, помислио сам. Чак могу и да бирам! Изабрао сам “касније” и остао у 1980. години, пун наде у будућност. - Како је тамо код вас, у новом миленијуму? - питао сам повремено и задовољно се осмехивао из сигурности бивших времена.

Сваког дана рачунар је упорно понављао предлог за исправљање времена а ја сам доследно бирао “касније” и одмах бих се осетио боље. Да ни та бивша времена нису идеална, уверио сам се убрзо. “Фајлови са истим називима” – обавестио ме је када сам га гасио. “Преименовати и снимити, брисати?” По навици, оншалантно сам му наредио да избрише све старе, сигуран да не може да погреши. И није погрешио:

доследно и ефикасно је избрисао све са датумом 1980. Цео мој рад током протеклих неколико дана те године!

То сам схватио тек сутрадан, када сам се суочио са старим варијантама текстова, још из 2000. и 1999. године. Односно, из неке далеке, будуће 2000. године... Остао сам загладан у зид, обасјан плави-частим сјајем електронског времена, послушкујући: да ли је то пуцкетање статичког електрицитета или се то, ипак, у његовим електро-дама, задовољно гнезди миленијумска буба? Оклевајући, прихватио сам његову понуду о исправљању сата и датума и за само неколико секунди збуњено се обрео у миленијумској години, овог пута убеђен да више ни добра прошлост не може да ми помогне.

Међутим, убрзавање времена се наставило, супротно свим мојим жељама, уверавајући ме како је Ајнштајн дебело у праву: кад једном изазовеш закривљеност времена, суовратићеш се низ његове косине, све до саме далеке будућности у којој се све, опет, враћа у пренатално стање...

Serbian Café : Diskusije : Knjizevnost

- Danas sam uzjahao ex-kompjuter
ex - Jan 12, 2001 10:27 (*.net.au) -

Данас сам узјахао екс-компјутер
У дворишту своје ускрсле баке.
Гледала мала деца и чудила се,
Сувише подсећах на праве ђаке.

Било је то к'о некад у пола осам,
Док с ином децом чеках у реду,
... ..

Нема ту више ни другога старих,
Једни су мртви, други светом праше;
Остаје ми само горко сазнање:
Ђути, жив си, нек се компјутер јаше.

13.1.2001.

Стари другар са Мреже, “наше горе лист” који је прошао тегобан избеглички пут од Босне, преко Немачке, све до далеке Аустралије. Његове текстове и песме на Великој Мрежи често коментаришем или учествујем у њиховом стварању.

Али овде, овде су ме датуми очарали, опет нисам схватио суштину.

Amika - Jan 12, 2001 18:45 (*.verat.net)

Ех, друже стари, свиђа ми се последња строфа. А највише “временска прича” у коју је смештена песма: објављења је 12. јануара, а написана дан касније, 13. јануара исте године!

Као што видиш, и технологија се ускладила са темом песме.

ex - Jan 14, 2001 02:56 (*.net.au)

Thanks, Mika.

It's nice to see you're reading this...:)

Have a happy Serbian New Year!

Техничко објашњење “временске рупе” је сасвим логично: Ех је у Аустралији, а технолошка база SerbianCafe-а у Торонту, Канада, са временском разликом од 6 – 8 часова, зависно од локалног усклађивања времена. Његова песма је прешла сличан пут као и мој рачунар пре но што је дошао у моје невеште руке, само што је то обавила у делићу секунде.

Убрзавање времена се настављало и електроника нам повремено скрене пажњу на то. Међутим, ми се задовољимо првим утешним објашњењем, ни не покушавамо да продремо у непријатну суштину догађања. Понеко, међутим, наслути далеку позадину и пошаље своје сигнале–питања који остану да јече у времену, као звуци рога са друге стране планине:

From: Ivanbrkovic@att.net>

To: amika@verat.net

Subject: Da li se sat vratio vek unazad...

Date: Sunday, January 14, 2001 12:54 AM

Сат који је на Тргу Републике откуцао и обележио време 100 година раније, није погрешио. Он је у ствари времеплов за јавну употребу. Грешка је истина, медији не греше, они предсказују, а предсказивање је функција виртуелног. Будућност се вратила у прошлост да би поново започела на истом или сличном месту, попут

мелодије у музици која прожима комад, или као једна од тема у вишегласној композицији...

Значи није грешка, није ни мemento, само глас у историји балканске фуге. Времплов попут оних о којима смо говорили јесенас помињући Велса, Борхеса и Хенри Милера. Јер времплови су свуда око нас ако умемо да их препознамо, чак и овако прозебли, у меланхоличном пијанству новогодишње ноћи. Времплови су у нама самима, лете тамо-амо кроз прошлост од које се састојимо готово у потпуности, попут свитаца на екрану вечите ноћи којом смо окружени...

Као што рече једна америчка списатељица: Боље је лећи са једном великом мишљу него са дубоким осећањем. Ја се питам шта ће се догодити током спавања јер зна се ко господари сновима.

Поздрав из хладног Чикага у коме је гас после Нове године поскупео преко 100 %...

Шта се даље дешавало, знате и сами, уколико не верујете медијима по којима се сваке седмице – а пожељно би било сваког дана – догађа по неколико судбинско-преломних вести које пуне емисије, да би вас на крају умирили објашњењем да све то неће утицати на вас, а ако и утиче онда ће то бити занемарљиво у односу на вести које су најављене за следећи дан... Тако да можете да утонете у сан без “дубоких осећања” и да спокојно сањате како обрађујете свој врт, ако то већ нисте стигли да обавите претходног дана.

Када се догодио њујоршко-амерички 11. септембар, “мајка свих догађаја”, сви су били изненађени да се он није догодио раније, а виђене сцене огромних кула у пламену, скокова са 40 спрата и ватрених рушевина које се сручују на град једва да су биле мало лошије од оних у филмовима катастрофе.

Из спорне прошлости зачас смо стигли у већ познату, апокалиптичну будућност. Покренула се сила Ватре плус убрзано Време - сабирао сам и покушао да нађем ту велику мисао са којом се треба препустити сну. И опет ништа нисам схватио.

Онда се Земља затресла у дубинама океана и малчице испупчила на половима, поправивши своје аеродинамичне облине као сујетна манекенка. Циновски цунами је, за минут или два, олакшао планету за око 150.000 душа и она је убрзала своје кретање за три микросекунде. То се не може приметити, објаснили су нам медији, и нимало неће утицати на наш живот. А то што ћемо малкице раније стићи у будућност, која не мора да буде катастрофична, то само може да нас радује... И опет је наше дубоко осећање или велика мисао замењена једном мањом, али зато радосном.

Прво је било убрзано Време, па Ватра - сабирао сам те ноћи своје радосне мисли. Затим, ево их, све силе елемената – Земља, па Вода. Шта нас сада очекује, који елемент недостаје? Није ваљда – Ваздух? И када се то догоди, шта нам је чинити? Да то прво одгледамо преко екрана уз егзалтиране коментаре водитеља и утешно стручно упутство на крају, пред наш спокојни починак:

- А ви, драги гледаоци, почните да вежбате недисање! Прво лакше вежбе, па оне мало теже... И не узбуђујте се што одмах нећете успети! Једног дана, да, сигурни смо, једног дана свакако ћете успети у томе...

Из мог рачунара више се не чује пуцкетање. Електронско време је стабилно, потпуно усклађено са овим нашим, поремећеним. А можда је баш у томе гвинт? Можда је то нови сигнал миленијумске бубе? Јер, ако је предсказивање једна од функција виртуелног, онда њено убедљиво ћутање може да значи само једно: она је већ научила да не дише.

LOVE STORY IN THE LETTER'S GLORY
by Milivoj Andjelković

Part 1.

1 2 3 4 5 6 7 8 9
234 6 9 1 578
6"> -99- *1
6">> -99- <@*1
6">>> <9- <@*1
6"><*9 <@*1
***99 / <@*1

Part 2.

6- 79 <@*1
6 //119 <@*1
699>> 9- <@*1
6 <<<5559- <@*1
[[[6]]] 9- <*1

Part 3.

[[[6]]] 9"><*1
[[[6]]] 9****
[[[6]]]@> 91***19***91*
[[[6]]]@>> 8** 17
[[[6]]]@>>> 8! 1??
[[[6]]]@>>> -8!!!// 1
[[[6]]]@>>> <@*8

Part 4.

[[[ ]]] 6***>> <79+
6?~ - <@9+
6?><@9+
6?9+***
***99+6+*..... **99+6+6+*

скенирао

Миливој Анђелковић: *Love story in the letter`s glory*